

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svetel, imati nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačila se od štiristopenjske pete vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Zedinjene države in Španka.

Na velikonočni ponedeljek je bilo izdano Mac Kinleyjevo sporočilo kongresu, ali tudi to sporočilo ni prineslo zaželjene sigurnosti, se-li ohrani mir ali pride do vojne mej Zedinjenimi državami in mej Španko.

Španska vlada je bila v zadnjem trenutku na prav spreten način odlomila Mac Kinleyevemu sporočilu ost. Sklenila je namreč, ponuditi kubanskim ustašem premirje, dovolila torej nekaj, kar stori državna oblast napram revolucionarjem le v najskrajnejšem slučaju. Dokler so to premirje zahtevale Zedinjene države, se Španka ni udala, ker bi se bila s tem preveč ponižala in preveč osramotila, ali nasvetu sprijateljenih evropskih držav se je mogla brez težav ukloniti, ne da bi bila s tem grešila proti svojemu ugledu in proti svoji časti.

S tem, da je Španka ponudila kubanskim ustašem premirje, je pokazala svojo miroljubnost in dobro voljo, ustanoviti to, kar zahtevajo Zedinjene države, namreč mir in red, in ako bo dovoljeno primirje imelo uspeh, potem je upati, da ne pride do vojne mej Španko in mej Zedinjenimi državami.

Žal, da to upanje ni posebuo veliko. Mac Kinley govori v svojem sporočilu sicer samo o intervenciji v korist miru na Kubi, ali da preže Zedinjene države na biser antilejskih otokov, na Kubo samo, o tem ni najmanjšega dvoma. Vzlic navidezni miroljubnosti Mac Kinleyevega sporočila ni neosnovano domnevanje, da na Kubi ne zavladala mir in da pride naposled le do vojne.

Kubanski ustaši se o ponujenem primirju vsaj oficijelno še niso izrekli, ali njih zahteve so znane, in po vsi pravici se sme dvomiti, da bi Španka in ljubav in da preprečijo vojno, se hoteli odreči svojim zahtevam. Kubanski ustaši so se dvignili proti Španki, da osvobodijo svojo domovino, da jej zagotovijo neodvisnost in samostojnost in so že

opetovano izjavili, da ne odlože orožja, dokler tega smotra ne dosežejo. Ali je misliti, da se bode zdaj, ko se jim je posrečilo napraviti konflikt mej Zedinjenimi državami in mej Španko, zadovoljili z avtonomijo dvomljive vrednosti in se odrekli svojim aspiracijam, za katere so že več let prelivali kri in žrtvovali neštete milijone?

Miroljubna ponudba Španske najbrž ne najde pričakovanega odziva pri kubanskih ustaših in Zedinjenim državam ostane slej kakor prej odprta pot intervencije, Mac Kinley pa je v svojem diplomatično zasukanem sporočilu tudi s tem računil ter si pridržal popolno svobodo.

Nevarnost, da pride mej Zedinjenimi državami in mej Španko do vojne, je torej samo odložena, a je še vedno velika. Mac Kinley je prepuštil odločitev kongresu, kateri se je že opetovano izrekel jako bojovito. Za vojno zavzeta stranka sicer nima večine, ne v senatu ne v zbornici, toda javno mnenje je skoro vse za vojno, in bržčas se kongres ne bo mogel javnemu mnenju dolgo upirati, zlasti ne, ker so priprave za vojno spravile mnogo denarja mej ljudstvo.

Zedinjene države niso pripravljene za vojno. Dočim imajo evropske države polna skladišča orožja, oprave in obleke, so morale Zedinjene države vse, kar treba za vojno, šele naročiti. Že sedaj imajo tovarnarji, obrtniki in trgovci ter seveda tudi delavci vsled prvih priprav mnogo zaslužka in zato agitujejo strastno in z vso silo za vojno. Agitacija ima toliko večji uspeh, ker vé sleharni Yankee, da bi bila Kuba znamenita pridobitev za Zedinjene države, a polastiti se tega bogatega, krasnega otoka, to je že od nekdaj ideal Zedinjenih držav.

V Ljubljani, 13. aprila.

Jezikovni odsek, kateri kani vlada takoj po Veliki noči sestaviti, dobi v pretres vse jezikovne predloge, ki so došli zbornici. Jezikovni odsek bo imel torej nalogo, na podlagi teh najrazličnejših

predlogov izdelati novega, ki bi zadovoljeval čim najboljše vse stranke. Vlada si ohranja do cela pasivno stališče ter noče v nikakem smislu vplivati. — Opozicijsko časopisje se je bavilo te dni samo s tem vladnim namenom. „Neue Freie Presse“ naravnost odreja možnost, da bi se dosegel tak jezikoven predlog, ki bi zadoščal tudi manjšini. Člankar pravi, da ima vladni jezikovni odsek samo ta namen, da ustavi za neko dobo boj obstrukcije, premirje pa bi porabila vlada za to svrhu, da doseže budget in nagodbo. Dokler bode ta večina, se jezikovno vprašanje nikdar pravično ne reši. Vlada mora sama izdelati nov jezikovni predlog. „Deutsche Ztg.“ se ne upira absolutno jezikovnemu odseku, ker ga smatra za poslednje sredstvo, ki naj donese Avstriji mir. Misli pa, da niti radi poslovanja tega odseka ni potreba, da bi prenehala obstrukcija. — „Freie Stimmen“ so proti vsakemu „vladnemu dobrikanju“ ter smatrajo sistiranje ustave jedino pomoč za sedanje zmešnjave.

Češki radikalni „Omladini“ toli brutalno in brezobzirno hujskajo in agitirajo proti mladočeškemu državnim poslancem, da se je celo staročeška „Politik“ prav odločno potegnila za svoje nasprotnike. „Politika“ pravi, da je radikalstvo najboljše, najcenejše in najuspešnejše sredstvo, s katerim si pridobé različni puhloglavi kričarji popularnost. Narod poslušal tistega najrajši, ki najbolj kriči, ki najgrše zabavlja in ki največ obljublja. Radikalizem je najhvaležnejša krinka nevednežev in častihlepnežev. Na Češkem pokvarijo taki kričarji in zabavljači največ. Poslanec, ki se zaveda svoje dolžnosti in odgovornosti, ne bo slepil volilcev, tudi si ne bode dovoljeval takih komedij, zato pa tudi ne more konkurirati z radikali glede priljubljenosti. Včasih so se oni, ki so stremili za kakim mandatom, potrudili, da bi dokazali svojo zmoglost ter so kolikor možno koristili narodu, podpirajoči poslance, svoje mojstre. Dandanes pa radikali, dasi so neizkušeni in nezreli, samo grde in blatijo poslance, da bi

LISTEK.

Vlak.

(Spisal R. D.)
(Konec.)

Ob poti se je začelo v temi vzdigovati trnjevo grmovje, ki je mejilo drevesnico; mej grmovjem so stale smreke s svedrastimi, piramidastimi vrhi prav gori visoko nad mladimi orehi, jabolki, hruškami in breskvami, ki so stale v paralelnih vrstah po travi. Postajalo je pa čimdalje bolj soparno. Gori po smrekah je žgal gorak veter ter odkretnil kako prepelelo vejico.

„Gospa, še dež bomo imeli; — če ne danes, jutri pa gotovo“. Poročnik si je začel odpeljati bluzo ter nato hitreje stopati tik gospice Poldi.

„Še dvajset minut se nam je mučiti! Ah, zakaj nismo šli vsaj četrt ure poprej iz Mlavnice! — Taka veljiva gostoljubnost presega že vse meje“, je javkala gospa vsa premočena v lastnem potu.

„Župnikova jabolka so pa vendar prav sladka! Čudno, da se dobi kaj tacega v kraju, kjer ni umetnega vrtnarja“, je ugibal Oton.

„Hitite, hitite, težko, če nas ne bo njej še dež. Čujte, kako čudno je regljanje žab, — te prosijo dežja. Gospod Josip, lepo Vas prosim, hitite z Miro, hitite, čas beži!“

„Ondi, glej, mama, je že vas, ali vidiš svetle šipe? Čuj, mama, ravno sedaj je nekdo zaukal.“

„To so Stranje, draga moja, potem imamo še četrt ure; letos sem bil že tukaj na komisiji.“

Avskultant se je zganil, ker je strahoma zagledal na temačnem obzorju podolgast blisk, kakor bi kdo potegnil z orjaško vžgalico. Na to je zagrmelo.

Veter je jel polagoma pojenjavati, vročina se je s temo tako na debelo zmešavala, da so lili močni curki raz lic in doli po telesih. Smreke so se vlekly že celih deset minut ob poti, smeti od vejic so padale včasih avskultantu in poročniku za zavrtnik, da ju je močno ščegetalo ali pa damam na moki bele roke. Zdelo se je, kakor da drdajo vozovi po cesti, v resnici pa je zopet grmelo bolj zateglo, bolj v daljavi.

Hiteli so in hiteli, da se je vsipala prst in pesek za nogavice in za male čreveljčke, gospa jih je pa naganjala, naj hodijo hitreje.

V Stranjah je udarilo pol, plašno in pridrušeno.

„Gospa, še dobro četrt ure, kakor sem dejal, potem bomo dospeli na postajo. Vidite, tam-le se že začne tir, dobro ga razločim in od tod ni več daleč... Pa zakaj, gospa, zakaj nismo najeli voza, če že ni imel župnik konj doma?“

„Aj, kdo bi si to mislil!“

„Mama, jaz nikdar več ne grem na tak izlet, — to je muka, ne zabava. Na izletu pa se hočem zabavati, ni li res, gospod poročnik?“

„Gotovo, nihče vam ne more oporekati, gospica.“

„Aj, za božjo voljo, gospoda, sedaj smo izgubljeni! Čujte ta ropot, vlak! Kje dobimo sedaj prenočišče! Poglejte, gospod Josip, Oton, Mira, Lea... ah, ah...“

In res — skozi gorko, debelo temo sta se zasvetili dve rudeči luči, ki sta se premikali kakor dve mušici bliže in bliže, relse so že od daleč polagoma, v zateglih gibajih trepetale... kakih dvesto korakov daleč pa se je videlo kakor goreč vodometa isker in iskric, ki jih je bruhal dimnik jednako merno v taktu.

„Gospa, poludeseti vlak v mesto smo za danes že zamudili — vse zastoj!“

„Aj, oj... ah“.

Na vshodu je zopet zagrmelo. Potem je bilo malo časa tiho...

Poročnik je Poldi tesneje k sebi privlekel ter ji pošepetal: „Prav, da smo zamudili! Sedaj bova vsaj še poldrugo uro skupaj! Le počasi — zadej!“

Avskultant pa je dejal glasno: „Gospa, sedaj pa kar počasi! Gospica Mira ne more naglo!“ In stisnil je spremljevalko k sebi.

Polmrtva se je privlekla tistega večera gospa s prvega pomladnega izleta v svojo postelj.

V sobici gospice Poldi in Mire pa se ni poleglo veselo čebljanje do polnoči, in zadnji stavek, ki ga je šepetala Mira pri spominu na minule srečne trenutke, je bil:

„Hvala Bogu, da smo zamudili vlak!“

vzbudili mej nevedno množico mnenje, da so sami res mnogo spretnjši in razumnejši. Kvarna dekadence je zašla tudi na politično polje, kjer pa škoduje največ. „Politik“ svari Čeha, naj ne zaupajo radikalcem, ki so navadno le nezmožni častihlepneži!

V nemški ljudski stranki cvete razpor mej radikali in zmerni elementi. „Deutsche Ztg.“ je izdala senzacionalno novost, da misli 13 poslancev izstopiti iz stranke, oziroma popolnoma odpovedati se mandatom. Radikali terorizirajo vsakogar, zato pa vlada v stranki splošna nezadovoljnost. Različni časopisi svari radikale in jih pozivljajo, naj bodo složni.

Španski poslanik marki Hoyos na Dunaju je dokazoval poročevalcu nekega dunajskega dnevnika, da delujejo za vojno različni špekulantje, ki so povzročili že v poslednjem času velike hausse in baisse španskih pa tudi nekaterih ameriških vrednostnih papirjev. Borzijanci se hočejo za vojno obogatiti, zato razširjajo vznemirljiva poročila. Poslanik je očital ameriški vladi, da pri preiskavi glede katastrofe na ladji „Maine“ ni postopala nepristranski, ker ni hotela sprejeti v preiskovalno komisijo tudi Špancev. Španija ne more ponuditi ustasem premirja, ker bi ošk dovala s tem državno avtoriteto. Za bedni narod na Kubi je storila Španija veliko, saj je nedavno poslala zopet 3 milijone peset. Na Kubi so do malega sami Španci in katoliki. Amerika pa je večinoma protestantska. Samo Španija ima torej pravico do Kube. Neodvisnost bi Kubi škodovala ter jo gospodarsko uničila prav tako, kakor je škodila republiki San Domingo. Amerikanci dajo vsakemu uporniku na Kubi državljanstvo, tako da Španija dotičnih hujskačev niti preganjati ne sme. Takih insurgentov je doslej do 30.000; vsi odličnejši in premožnejši sloji na Kubi pa se upirajo temu, da bi se otok odtrgal od Španije. Hoyos je dejal, da more postati bodoča vojna nesreča za vso Evropo, ter da se nemir zanese tudi v kitajsko vodovje. Hoyos upa, da se Mac Kinleju posreči, ohraniti mir.

Mac Kinleyeva izjava. Predsednik Zveznih držav severo-ameriških je predložil kongresu v Washingtonu svoje poročilo o špansko-ameriški zadevi. Mac Kinley zavrača željo, naj bi se kubanske vstaje pripoznalo za vojno silo. Poslanica zahteva, naj Zvezne države vprablajo oboroženo silo v toliki meri, da se ustavijo nemiri na Kubi in se zagotovi otoku stalna vlada. Vlada zahteva višjega kredita, da more pomoči trpečim prebivalcem na Kubi. Nesreča na ladji „Maine“ vzbuja posebno pozornost predsednika Kinleya, ki je mnenja, da je eksplozija na „Maine“ v havanskem pristanišču dokaz, da Španija ni zmožna, da bi zagotovila ladijam Zveznih držav in drugih držav varnost. Predsednik omenja, da odvrta Španija vsako odgovornost za to nesrečo in da obžaluje, da se je zgodilo to v španskem pristanišču. Predsednik izjavlja, da je mogoče dognati mir na otoku in sklepa: Pri sestavi te poslanice mi je došlo uradno sporočilo, da je kraljica-vladarica naročila generalu Blanco, naj v dosegu miru napove premirje, katerega doba in pa posamnosti mi še niso znane. Ako doseže ta korak svoj namen, bode ustrezno želji našega miroljubnega naroda; sicer nam pa nihče ne bo mogel odreči pravice do nadaljne akcije. Ta poslanica se je prebrala tudi v reprezentantni zbornici in se potem izročila komisijam za sunanje zadeve. — V Madridu so se prigodili veliki izgređi; mej udeležniki je bilo tudi veliko odličnjakov. Več žurnalstov in nekaj poslancev je zaprtih in mej temi celo general Galvez Holguin. Piše se, da se bode proglasilo obsedno stanje. Narod je odločno proti premirju na Kubi.

Dopisi.

Z Viča, 11. aprila. Vičanje lahko precej zaslužijo; imajo toliko in toliko opekarn, katere toliko in toliko opeke vsako leto prodajo. . . . Tako se govori o nas. Na vitez je to resnica — a samo na vitez. Res imamo sedem opekarn („Stavbina družba“, Simon Treo, Herzmann, V. Joh. Kantz, dediči Treo, Viljem Treo in Vidic-Susteršič) — a koliko jih je, kjer bi se kaj zaslužilo? Malo! Prvič so navedeni lastniki skoro vsi ali Nemci, ali ponemčeni Italijani; jeden jedini (Vidic) je Slovenec; — drugič: skoro vsi imajo konje, da kar jako malo Vičanov potrebujejo, kateri so jim le v skrajni sili dobri, in če so pa ti Nemci in Lahi jako neprijazni (Tölpel, Narren, windische Ochsen itd.) je kaj čestokrat slišati; — tretjič: jako slabo plačajo. . . . Navel bi še lahko mnogokaj, kar bi predloženi skici ne de-

lalo baš sramote. No, pa naj bo to dovolj, vsaj ni premalo. Vendar pa bi me kdo lahko prav pošteno zavrnil, češ: saj ste baš Vičanje sami krivi, da se je toliko teh, sedaj vam samim tako nadležnih in neprijetnih Lahov in Nemcev v vas usidralo. Prav ima. Res, mi sami smo tega krivi. . . . no, pa naj ne bodem prestrog; ublažim naj svoje besede in rečem: naše nekdanje stanje (no, tudi sedanje ni boljše — o katerem pa več pozneje) je krivo tega. Kmet je potreboval krvavo denarja; zemlja je rodila malo — ilovičasta je bila. Prišli so k nam možje iz daljine, lepe solnčme Italije, videli našo ilovičasto zemljo in si nekaj „izmislili“. . . . Sli so k našemu kmetu, kupili od njega na pol zastonj „slabo“ zemljo, postavili nekake barake, sezidali „hrvaške peči“ in jeli delati opeko. Naši dedje so jih strmeč gledali in se — norčevali iz njih. . . . Nu, ptujci so pa le rili po zemlji in v zemljo in se zarili v našega kmeta. . . . Žalostnega li primera! S prva so mu bili naši dobri, a kmalu so jih pa odvrgli in si pripeljali zopet ptujcev, ki so pretili poplaviti naše selo. Tako je šlo naprej. Ptujci so bogateli, naši padali v revščino in v brezdelje; jela jih je peči vest: denarja niso imeli, zemlje ne (ki je pa kupcu bila pravi zaklad!). Nikogar ni bilo, ki bi imel toliko zrna v glavi, da bi začel o stvari razmišljati in se še sam v zvezi s sosedi kaj takega lotil. Naš kmet je bil prestarokipen, kar pa šele sedaj spozna, ko toži „o davno minoli sreči“, ko je „fural“ v Trst, v Gradec, na Dunaj, v Monakovo, v Celovec in pil sladka vina za mal denar. . . . Poznal ni samega sebe; da bi pa poznal one, ki so okrog njega bili, o tem ni govorja! No, niti sedaj ni boljše, dasi imamo precej zgledov za seboj. . . . Naš kmet je še tako kratke pameti, da misli, da je gospoda malo drugačno ustvarjenje, kot je on. Naj svedoči faktum. Dva od bornika naše lepo razcvitajoče se čitalnice sta posetila znanega tovarničarja salam, gosp. Andretta, in ga zaprosila, naj za čitalnico, katere namen je: vzgojevati značajne, zavedne člene cloveske družbe, kak obol daruje. In kaj je odgovoril salamar (Slovenec, „kupujte pri njem!!“) Andretto? — „Jaz ne dam nič, čitalnica je „bindišarska“, jaz sem pa nemškutar.“ In — — — moža sta jo lepo pobrala; znala sta, pri čem sta. — Gospodine Andretto, spomnite se dne, ko ste gledali s Fran Novakom mrtvaški spreved. Kaj ste dejali? Polagano pride še vse na dan. — Res je bilo od omenjenih mož neumestno prositi za čitalnico — Andretta, a opravičuje ju pač to, da sta hotela vedeti, pri čem sta. Videli smo slabo stran naših Vičanov; sedaj pa pogledimo „dobro“. . . . Prepri nad prepriom. Poldrugo leto se že prepiramo, kje naj stoji šola. Vičanje si ne dajo dopovedati, da je na Viču slabši prostor — Glinčanje pa, da je na Glincah. Vse to bi še bilo, da ni pri vsem tem vmešanih osebnih koristij. No, jaz pa pustim vse to, ter se sam vprašam: kateri svet je pa boljši? Oglejmo si oba. Prvi (za katerega so Vičanje) popolnoma odgovarja prostoru za šolo, drugi (za katerega se bore Glinčanje), pa ni tako umesten. Ta prostor je pri veliki cesti, kjer je promet tako živahen, kakor malokje. Na stotine voz gre vsaki dan mimo. V bližini sta dve kovačnici. Trid set korakov od šole je potok, ki narase ob deževju tako zelo, da poplavi vse na okolo. Nekdaj — dobro se še spominjam tega — bi Glinčica (tako se zove ta potok) odnesla posestniku Pehletu hlev in pod, da niso Vičanje prinesli brunov in ga tako obvarovali nesreče. No, pitna voda je pa taka, da je niti konji ne pije; smrdi. Da pa smrdljiva voda ni zdrava, to je pa menda jasno. Meni se smilijo gospodje učitelji in mladina. . . . Pa — pardon! Morebiti pa misli merodajna gospoda dati do šole napraviti vodo vod — morebiti? Seveda mora to biti na njihov stroške, na naše — ne! Kam pa bomo prišli? Kje bomo denar jemali? Nekateri so jako radodarni s ptujimi novci, česar pa se naj kratko in malo odvadijo, da jim ne bo na škodo. — Za danes pa naj končam, čez par dni se bom pa spet oglasil in povedal še marsikaj, kar raznim našim absolutistom ne bo nič kaj ugajalo. Na svidenje!

Is Nove vasi pri Baku, 11. aprila. Razglasil se je, da namerava poštno ravnateljstvo opustiti poštno zvezo mej Novo vasjo in Ribnico ter vpeljati zvezo mej Novo vasjo in Vel. Laščami. Ta ukrep je bil najbrž storjen valed posredovanja drž. poslanca g. dr. Žitnika, kateremu rasmere in potrebe občine Bloke niso čisto nič znane, a sodi se, da ga je za to naprosil naš g. dež. poslanec, kateri se je že več let trudil, izposlovati tako zvezo. Ta nova zveza bi g. dež. poslancu koristila toliko, da bi tudi v zimskem času imel odprto cesto do Nove vasi, vsem drugim bi pa le malo koristila, pač pa okraju prouzročila večje troške za popraviljanje ceste in kidanje snega. Vsa stvar se snuje še nekaj mesecev, a tako na tihem, da zanjo do sedaj noben človek — razen nekaterih ožjih pristavev g. dež. poslanca — in zlasti noben trgovec ni vedel —, pri županstvu pa je na vsa vprašanja merodajnih krogov tajnik prepisal predloženi mu koncept odgovora, zavedni župan, kateremu je korist občine pač malo mar, je odgovor podpisal in tako so prišli merodajni krogi do mnenja, da želi občina novo zvezo, kar pa nikakor ni resnično. Ker služi pošta v prvi vrsti trgovini, trgovci pa imamo največje zveze z vsemi občin Sodražica in Ribnica,

bi bilo na vsak način dobro, da se smerolajni krogi temeljiteje prepričajo, katera zveza bi bila boljše in potrebnejša, ali zveza Nova vas - Ribnica, ali zveza Nova vas-Velike Lašče. Ozirati se je tudi na ceste. Doslej smo iz Ribnice vedno dobivali pošto redno in točno, kar pa pri svezi Nova vas-Velike Lašče za radi snega nikakor ne bo možno, sicer pa je ta cesta v vsakem oziru veliko nevarnejša, kakor pa je cesta na Ribnico. Ako pa nam poštno volstvo pusti zvezo Novavas-Ribnica in poleg nje upelje še zvezo Novavas-Vel. Lašče, jej bomo za to jako hvaležni, če pa tega ne more storiti, naj pa pusti zvezo Novavas-Ribnica.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. aprila.

— (Občinski svet in uradni list) V zadnji seji je občinski svet razpravljal o stavbeni zadevi hišnega posestnika Cacaka. Uradni list je o tej stvari poročal popolnoma neresnično, prav kakor da bi hotel hujskati občinstvo in mu s tem slučajem pokazati, kako obč. svet reveže zatira in preganja, ako niso narodni. Uradni list je poročal: „Ministerstvo notranjih del je ugodilo rekursu hišnega posestnika Cacaka proti magistratu odločbi, s katero se mu je odreklo stavbeno dovoljenje za zgradbo hiše na oglu Enonske in Rimske ceste“. Ravno nasprotno je resnica! Mestni magistrat je dal Cacaku že davno in brez vseh ovir stavbeno dovoljenje, in da se omogoči zgradba, mu je obč. svet odstopil nekaj javnega sveta in mu dovolil znatno triodstotno posojilo. Da Cacak še ni mogel zidati, tega je kriv njegov sosed, ki je proti stavbi porabil vsa mogoča pravna sredstva in je kolikor toliko kriva tudi dež. vlada. Ministerstvo notranjih del ni dalo Cacaku stavbenega dovoljenja, ampak je razveljavilo stavbeno dovoljenje, katero je bil dal magistrat. Uradnega lista popolnoma napačno poročanje pač ni bilo slučajno, ampak najbrž namenoma prirojeno tako, da bi razdražilo javno mnenje. Tako postopanje sicer kar nič ne soglaša z nazori, katere je baron Hein dne 16. februarja 1894. l. razvil v dež. zboru kranjskem ali ker se tam postopanju ne naredi konec, si moramo misliti, da je baron Hein premenil svoje nazore. Obžalovanja vredni so samo tisti, kateri zajemajo svoje informacije iz uradnega lista!

— (Osebnosti.) Sanitetni koncipist g. dr. Alfred Mahr je imenovan okrajnim zdravnikom, sanitetni asistent g. dr. Friderik Seemann sanitetni koncipistom in okrajni zdravnik na Brdu g. dr. Ivan Robida sanitetnim asistentom pri dež. vladi kranjski. — Živinozdravnik v Althofenu gosp. Rudolf Salloker je imenovan okrajnim živinozdravnikom na Kranjskem.

— (Raca — ka-li?) „Neues Wiener Tagblatt“ poroča, da postane dr. Šusteršič ministerjalni svetnik v železniškem ministerstvu. To je najbrž raca.

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: Ker se sleherni dan ne jedenkrat, temveč čestokrat pripeti, da se kolesarji ne ravnaajo po jasnih določilih razglasa deželne vlade s dne 23. novembra 1896. št. 17881, in so nekateri še tako predržni, da pešce insultirajo, navedli bomo dotično določilo v § 21. a omenjenega razglasa: „S kolesom se sme praviloma voziti samo po cestnem tiru; po cestnih krajkih (banketih), ki služijo za pešpota, je vožnja s kolesom dopuščena samo tam, kjer hodijo po njih na daljše razdelje samo posamezni ljudje, in kjer je njih lega takšna, da se more kolesar takoj ogniti na cestni tir. Kolesar se mora pešcem, ki hodijo po pešpoti, pod vsimi okolnostimi ogniti in sicer, kadar je treba, s tem, da takoj zapusti pešpot in se zavozi na cestni tir.“ Glasom teh določil se ob desni strani državne ceste proti Ježici ob nedeljah in praznikih niti voziti ne sme, ker ne gredo na daljše razdalje samo posamezni ljudje, temveč gre mestno prebivalstvo kar trumoma v ljubljansko okolico. In vendar ravno po tem pešpotu dirja mnogo kolesarjev s skrajno brezobzirnostjo in naposled še psujejo občinstvo, ako se poslužuje postavno mu določenega pešpota. Občinstvo naj si dobro zapomni navedena jasna določila in posluhuje naj se svojih pravic z isto odločnostjo, s katero prezira jasna postavna določila mnogo kolesarjev, naj si ti že bodo v civilni ali pa v vojaški opravi!

— (Štrajk.) Zidarji kranjske stavbinske družbe, kateri so bili včeraj pri vseh stavbah vestavili delo, so danes dopoldne spet prišli na delo.

— (Godba v Zvezdi.) Pri ugodnem vremenu svirala bode vojaška godba dne 17. in 24. t. m. ob 1/12. uri dopoldne v Zvezdi.

— (Gasilci na Kranjskem) smo naprošeni opozarjati na zavezin poziv, kateri prijavljamo mej inserati.

— (Ukradene ure.) Hišni posestniki M. J. v Rožnih ulicah ukradel je neznan tat zlato žensko remontoar-uro, katera je imela na krovu emajlirano modro cvetlico. — Kamnoseku I. S. ukradena je bila pred prazniki srebrna žepna ura.

— (Ustanovni zbor podružnice o. kr. kmetijske družbe za občino Spodnja Idrija) bo v nedeljo, dne 17. aprila t. l., ob 11. uri dopoldne v prostorih ljudske šole. Vzpored: 1. Pozdrav. 2. Predavanje ravnatelja o. kr. kmet. družbe, gosp. Gustava Pirca, o živinoreji in sadjarstvu. 3. Volitev predsedništva in odbornikov. Povabljeni so vsi gospodarji iz občine Spodnja Idrija. Gostje od drugod dobro došli!

— (Nesreča.) Na velikonočno nedeljo popoldne ob dveh streljala sta Janez Petrač in Jožef Dermota, kovača v Kropi, z možnarji, ko je vabilo k popoldnanski službi božji. Nesreča je hotela, da se je pri nabijanju možnarja smodnik vžgal in prav nevarno Petrača poškodoval. Odtrgal mu je prst na desni roki roko pod komolcem popolnoma zdrobil, desnico pa tudi precej opraskal. G. zdravnik poslal ga je v deželno bolnico. Dermota je bil srečnejši in je le na vratu ranjen in se bode doma zdravil. Občine pozor! Kupite si možar „Lorber & Pehani“ — jev v Žalcu pri Celju pri streljanju z istim ni nobene nevarnosti.

— (Ptujski župan in dež. poslanec Josip Ornič) je sicer velik sovražnik Slovencev ali njih denarja se vender kar nič ne brani. V tem oziru je popolnoma mejnarodnega mišljenja. Te dni je svojim slovenskim odjemalcem razposlal slovensko okrožnico, na kateri je svoje cenjeno ime pisal pravilno „Ornič“. To je Wolfcevo silno razkačilo in podajali so Orniča tako, da se je odpovedal županstvu. Zdaj pa so nastopili Orničovi prijatelji in se zavzeli za svojega somišljenika, vsled česar je Ornič zopet z veseljem umaknil svojo demisijo. Ta epizoda bo imela to posledico, da bodo Slovenci odtlej pisali županovo ime s „k“ na konci, v kar nas je župan sam pooblastil.

— (Usmiljenja vreden mož.) S Koroškega se nam piše: Naš dr. Steinwender je postal usmiljenja vreden. Poslanski stolček se mu daje in še prav močno. Dasi je v srečni posesti pristne brzojavke, katero mu je poslal sam Bismarck, dasi je izumil lepo frazo, da so Nemci „Herrenvolk“, dasi je v zadnjem zasedanju dež. zbora prevzel tri četrtine vseh referatov in mej njimi najvažnejše ter povrh stavil nebroj inicijativnih predlogov, izgublja vender zaupanje svojih volilcev, ker ga Wolf-Schönererjeva milost več ne obseva. Steinwender prijavlja vsakovrsta opravičenja svojega postopanja in hodi od volilca do volilca, da si ohrani mandat, pa v zvezi temu se že danes lahko reče, da ne bo več dolgo poslanec beljaško špitalske skupine mest in trgov in da bi prav storil, ako si že danes poašče kje drugje refugij, sicer bo kmalu konec njegove politične slave.

— (Važna izjava goriškega drž. pravdn. mištv.) Pri neki obravnavi pred goriškim sodiščem, je drž. pravdn. mištv. izjavilo, da so Slovenci sami krivi, ako izdaja drž. pravdn. mištv. laške obtožnice proti slovenskim strankam, ker podpisujejo v preiskavi laške zapisnike, a iz tega se sklepa na njih znanje laškega jezika in soglašanje z laškim zapisovanjem. V tej izjavi drž. pravdn. mištv. tiči precej sofistike. Dolžnost sodnih uradnikov bi bila, da delajo zapisnike v tistem jeziku, katerega se poslužujejo zaslusanci, ako tega ne storé, ne postopajo pravično in nepristransko, kar mora zlasti storiti justični uradnik, ako naj kdo veruje v njegovo nepristranost. Ker pa lahonški sodni uradniki niso tako objektivno postopali in najbrž tudi v prihodnje ne bodo, je dolžnost vseh slovenskih strank, zlasti pa slovenskih priča, da pri vsakem zaslišanju koj vnaprej izjavijo, da ne podpisujejo nobenega zapisnika, če ni pisan v slovenskem jeziku.

— (Koncert ljubljanskih umetnikov v Trstu.) V redutni dvorani „Politeama Rossetti“ se bo 16. t. m. vršil sijajen koncert slovenskih pevcev in glasbenikov iz Ljubljane. Da bode koncert upravljen in za tržaške naše rojake posebno zanimiv, dokazujejo že imena sodelujočih. Nastopijo namreč dosedanja primadona slovenske opere, gđc. Mařenka Ševčíková, profesorji „Glasbene Matice“, klavirski virtuozi g. K. Hoffmeister, violinist g. Jos. Vedral in izborni cellist g. J. Junek ter bariton in režiser g. Josip Noll. Koncerta se udeležijo izvestno tudi izven Trsta bivajoči Slovenci. Vzpored objavimo kmalu. Koncert priredi tržaška ženska podružnica na korist „družbi sv. Cirila in Metoda“, ter so se omenjeni umetniki rade volje odzvali njenemu pozivu.

— (Petdesetletnica hrvatskega kot službenega jezika v Banovini.) Hrvatski vseučilišni dijaki prirede pod pokroviteljstvom drž. poslanca

prof. Spinčića dne 18. t. m. v „Narodnem domu“ Kraljevskih Vinogradov v Pragi svečanost v proslavo petdesetletnice uvedanja hrvatskega kot službenega jezika na Hrvatskem in v Slavoniji na mesto laškega, katerega so se posluževali do takrat vsi javni uradi. Dijake podpirajo razni drž. poslanci in je zanimanje za to slavnost veliko, ne samo pri Hrvatih, nego tudi pri Čehih. Priredi se koncert z obsežnim vzporedom in izda tudi slavnostna knjiga, v kateri bode opisan politični in kulturni razvoj hrvatskega naroda. Čisti dohodek namenjen je družbi sv. Cirila in Metoda za Istro in je tudi zaradi tega pričakovati, da se tega velevažnega proslavljanja spominjajo dejansko oni, katerim ne bode mogoče udeležiti se ga osebno.

— (Razpisane službe.) Pri deželnem odboru dve mesti računskih oficijalov II. razreda s plačo VI., za deželne uradnike veljavnega plačilnega razreda. Mesto praktikanta pri deželnem knjigovodstvu, eventuelno pri deželni blagajni z letnim adjutom 500 gld. Prošnje z dokazi starosti, ukov, zmožnosti, znanja obeh deželnih jezikov in sedanjega opravka do 20. maja pri deželnem odboru kranjskem. — Na ljudski dvorazrednici na Vremu drugo definitivno ali provizorno mesto s plačo IV. plač. razreda. Prošnje do 30. aprila pri okr. šolskem svetu v Postojini. — Mesto diurnista z lepo pisavo pri okrajnem glavarstvu v R. dovljici z mesečno plačo 33 gl. Prošnje do 20. aprila. Mesto se nastopi s 1. majem. — Pri okr. sodišču v Krškem mesto kancelijskega pomočnika. Mesečni diurnum znaša 30 eventuelno 35 gld. Prošnje je v 8 dneh istotja poslati.

* (Prestolonaslednica vdova Štefanija) je še vedno jako slabotna. Izprehaja se že vsak dan nekoliko, toda opirati se mora vedno na palico ali na roko komornice Videti je, da jo hoja še vedno zelo utruja. Vila v Bolcanu, v kateri stanuje, leži na jako prijaznem mestu; na vrtu so napravili na željo nadvojvodinje prostor za „Lawa Tennis“, katerega pa seve do sedaj ni še nihče uporabljal. Tudi glasovir v salonu prestolonaslednice je ostal do sedaj še nedotaknjen. Visoka gospa se jako varuje ter živi prav priprosto, zato je pričakovati, da prav kmalu do cela okreva.

* („Tast Evrope“) se imenuje v šali danski kralj Kristijan, kateri je pred kratkim slavil osemdesetletnico svojega rojstva. Kraljica Lujiza mu je namreč darovala šestero otrok, kateri so tudi že oženjeni in pomoženi, tako, da je skoro ni vladarske hiše v Evropi, s katero ne bi bil kralj v sorodstvu.

* (Dragocene pisanice) darujejo Angleži svojim sorodnikom in prijateljem. Neka bogata dama pa je celo papežu poslala „piruh“, ki je vreden 20.000 gld. Ves piruh je namreč od slonove kosti, v njem pa je v briljante ukovan rubin. Neki angleški aristokrat pa je podaril svoji soprogi srebrno pisanico, bogato ter silno umetno s cveticami okrašeno, vredno nad 500 gld. Tudi otroci dobé krasne piruhe, kateri se n. pr. razstavijo v cele hišice s dvema ali več nadstropji, kjer imajo dražestne punčike svoje domovanje.

* (Italijanski oderuh) Nedavno je prišel ubožen Neapolitanec k nekemu bogatinu ter ga poprosil, naj mu posodi 2 liri. — „Dam ti 200 centesimov“, je odgovoril bogatin. — „2 liri ali 200 centesimov, to je jedno in isto“, — je dejal siromak. — Oderuh je zahteval, da mu vrne v enem mesecu to svoto, pomnoženo samo s seboj. In res mu prinese revež 4 lire. Toda bogatin mu reče: Posodil sem ti 200 centesimov, ako te pomnožiš s seboj, iznaša svota 40.000 centesimov t. j. 400 lir!

* (Časopisje v Japanu) je jako razširjeno. Samo v Tokiju izhaja 20 političnih listov ter 118 časopisov znanstvene in leposlovne vsebine. Najstarejša, najrazširjenjša ter najuplívnejša časopisa sta „Nichi Nichi Shinbun“ („Najnovejša vesti“) in „Jiji Shimpō“ („Čas“). Prvi je uradni list, katerega podpira vlada, drugi je pa radikalno glasilo. Veliko je tudi listov, kateri se bavijo z verskimi vprašanji, kar je umljivo; saj imajo v Japanu 72.000 budističnih cerkv ter še 40.000 kapelic! Končno izhaja v Japanu tudi veliko modnih listov, kateri so mej ženskami zelo razširjeni.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 13. aprila. Vlada predloži nagodbene predloge v četrtek dne 21. t. m. drž. zboru.

Dunaj 13. aprila. Iz Kissingena se poroča, da namerava cesar Fran Josip tri tedne tam ostati.

Dunaj 13. aprila. Bolgarska vlada namerava tu ustanoviti bolgarski trgovinski generalni konzulat.

Dunaj 13. aprila. Iz Budimpešte se poroča, da se je včeraj utrgal oblak. Naliv je povzročil ogromno škodo. Jedna oseba je ponesrečila. Tudi v Badenu pri Dunaji je bil včeraj silen vihar, in je strela ubila jednega človeka.

Praga 13. aprila. V Libohovicah je usad podrl 39 hiš. Nad 200 ljudij je brez zavetišča. Nekatero objekte je usad zanesel do 20 metrov daleč. Ministerski predsednik je odkazal oškodovancem 5000 gld državne podpore.

Praga 13. aprila. Uradoma se razglša, da so vladni izvedenci konstatovali, da je v Libohovicah minola vsaka nevarnost, ker se od nedelje zjutraj do torka opoldne ni nišesar več udrilo. Izvedenci se bavijo z načrtom, kako v prihodnje onemogočiti jednake neizgode.

Gradiška 13. aprila. Sinoči ob 9. uri se je tu primeril močan potres.

Budimpešta 13. aprila. Narodna stranka je sklenila, da vzprejme ponudene jej štiri delegacijske mandate. Mej delegati bodeta tudi grof Apponyi in Horanszky.

Beligrad 13. aprila. Sodišče je dalo aretovati nekega bivšega ministra in vodjo liberalne stranke, ker je kot advokat neke vdove izvršil veliko prevaro.

Madrid 13. aprila. Vlada je sklenila, da odgovori kraljica-regentinja s posebnim prestolnim ogovorom na Mac Kinleyjevo sporočilo. Sestavo prestolnega odgovora je vlada poverila dvema ministroma.

London 13. aprila. Listi se izrekajo jako skeptično glede položaja mej Špansko in Zjedinjenimi državami. Diplomatični krogi so mnenja, da se je vojna le za malo časa preprečila, da pa na ohranitev miru ni upati.

Narodno-gospodarske stvari.

O kmetovalčevi izobrazbi.

(Dalje.)

Tudi pri nas so se potovalna predavanja ljudstvu priljubila. O tem svedoči najbolj poročila iz občin, katere je osrečil s poljudnim predavanjem kmetijski učitelj ali živinozdravnik. — Nepoznano zanimanje za kmetijski napredek se vzbuja v občinah, katere obiskujejo. Srečna je bila misel naj se nastavijo potovalni učitelji, ki naj širijo umni pouk tudi v srednje in nižje kmetijske sloje. Kako potrebna je ta naredba za kmeta in vinogradnika, dokazujejo najlepše napolnjeni prostori, kjer se zbirajo ukaželjni gospodarji, ne strahče se večkrat dolge poti. Ljudstvo teži po izobrazbi in omiki. Nečesar pa ne smemo prezreti, ako hočemo, da bodo imela potovalna predavanja trajen učinek. Potovalni učitelj se varuj izključno praktične smeri, ki meri jedino na mehanski del njegovega poklica. Zaradi tega bodi potovalni učitelj ne samo izvrsten, znanstveno izobražen kmetovalec, temveč tudi mož, ki stoj na vrhuncu omike; kajti nič ne vzgaja tako lepo in ne daje večje nraune prostosti, kakor če se more človek pravilno in dostojno vesti v vseh položajih.

Velike nade so stavili svoj čas v pojedelske šole, da povzdignejo kmetški stan. Te naj bi izvežbale kmetške sinove v praksi in ob enem seznanile z osnovnimi strokovnimi nauki; z njimi je navadno spojeno vzgledno obdelovanje šolskega posestva. O koristi teh šol so si mnenja zelo nasprotna. Nekateri gredo tako daleč, da jim odrekajo vsako priznanje; mi jim ne želimo samo nadaljnje eksistence, temveč tudi, da obrnejo nase pozornost korporacij, ki odločujejo njih usodo. Non multa sed multum velja gotovo o njih; posameznim disciplinam so odkazali tako ozke meje, da so nesposobne, uspešno delovati.

Deželna šola na Grmu se v tem oziru nima pritoževati; deželni odbor se neprestano trudi, da postane njegova jedinka prva mej vrstnicami. O slovenskem oddelku kmetijske šole v Gorici smo izvedeli le dobra poročila. Druge kronovine za izobrazbo slovenskega oratarja sploh ne skrbé. Upajmo, da bodo kmalu izginili pomisleki, katere je gojilo ljudstvo do kmetijskih šol. Očitno se jim je po nepotrebnem, da ne izobrazujejo kmetov, temveč gospode oskrbnike in ekonome; da absolventi teh šol ne marajo služiti za hlapce, (kar bi lahko postali brez strokovne šole); da zametujejo domačo pošljo itd. Ljudstvo pretirava; ne gre mu v glavo, kako more domačin drugače živeti kakor oni.

Ugovarjati pa se ne da, da manj premožnemu kmetu veliko bolj kaže, poslati sina na resnično vzgledno obdelovano posestvo, potem ko je dovršil ljudsko šolo. Imel bode malo ali nikakih stroškov, in sin se bode učil samo praktičnega kmetovanja. Seveda, redka so istinito vzgledna posestva, kjer bi se mogel kmetaki sin za svoj bodoči poklic primermernega učiti. Sinovi večjih in imovitejših kmetovalcev naj bi izvršili poleg ljudske šole tudi obrtno šolo, ali meščansko šolo ali nižjo realko, predno gredo prakticirati na kako graščino.

Kako na drug način nekoliko strokovno izobraziti kmetškega sina, se je svetovalo, da naj se združi poljedelski pouk s vojaško službo. S strokovnim poukom bi se izpolnil proti čas, v katerem vojak v miru nima kaj početi. Stara je že misel, da naj bi dobivali vojaki, sinovi kmetških roditeljev, kot najboljša delavna moč v letnih mesecih dopust.

(Konec prih.)

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehačim ljudem priporočati je porabo pristnega „Mell-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepi in ter pospešilo na prebavljenju in sicer z rastjočim uspehom. Skatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepartat, zaznamovan s varnostno znamko in s podpisom. Direktna pošiljatev ne pod 2 skatljici. 5 (5—5)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 7. aprila: Frančiška Kralj, mizarjeva hči, 12 dni, Vodmat št. 89, božjast.
Dne 8. aprila: Henrik Zirkelbach, posestnikov sin, 21 dni, Opekarska cesta št. 33, črevesni katar.
Dne 9. aprila: Miroslav Pogačnik, črevljarski sin, 2 leti, Konjušne ulice št. 9, jetika. — Elizabeta Janko, vdova usnjarka, 59 let, Kolodvorske ulice št. 11, kronični protin.
Dne 10. aprila: Viktor Šušteršič, sobnega slikarja sin, 8 mesecev, Opekarska cesta št. 55, driska. — Jožefa Brä, odgojiteljica, 29 let, Poljanski nasip št. 38, jetika.
Dne 11. aprila: Dr. Jernej Zupanec, c. kr. notar in posestnik, 88 let, Križevniške ulice št. 8, kron. pljučnica. — Viktorija Zajc, paznikova hči, 6 dni, Hranilnična cesta št. 6, skleroma.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
12.	9. zvečer	727.5	8.4	sl. jug	oblačno	21.7
13.	7. zjutraj	730.4	6.9	sl. jvzh.	pol obl.	
	2. popol.	729.4	14.5	sr. jzah.	pol obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 9.5°, za 0.4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 13. aprila 1898.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 95 „
Avstrijska zlata renta	121 „ 65 „
Avstrijska kronska renta 4%	101 „ 80 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „ 10 „
Ogerska kronska renta 4%	99 „ 35 „
Avstro-ogerske bančne delnice	924 „ — „
Kreditne delnice	354 „ 75 „
London vista	120 „ 75 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 „ 82 1/2 „
90 mark	11 „ 75 „
90 frankov	9 „ 54 „
Italijanski bankovci	44 „ 97 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 66 „

Dne 12. aprila 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	164 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196 „ 50 „
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	130 „ 25 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99 „ 10 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	158 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 75 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	26 „ 50 „
Kreditne srečke po 100 gld.	205 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	503 „ — „
Papirnat rubelj	1 „ 27 1/2 „

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.

Pevski odbor „Glasbene Matice“ izreka c. kr. profesorju gospodu Antonu Funteku najtoplejšo zahvalo za izvrstno poslovenjenje besed J. S. Bachovemu „pasijonu po sv. Matevžu“ in ob enem za vse druge prevoze na slovenski in nemški jeziki, katere je z največjo ljubeznivostjo in vselej brez najmanjše nagrade za naš zbor izvršil.

Ljubljana, dne 9. aprila 1898.

Pevski odbor „Glasbene Matice“.

Potr globeke žalosti naznanjam v svojem in imenu svojih bratov vsem sorodnikom prijateljem in znancem tužno vest, da je naš preljubljeni oče gospod

Josip Krapež

včeraj dne 12. aprila t. l. ob 2. uri popoldne, po kratki mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče v starosti 65. let, udano v Bogu zaspal.

Pogreb dražega ranjkega bode dne 14. aprila t. l. ob 1/6. uri popoldne iz deželne bolnice k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v cerkvi čč. oo. frančiškanov v Ljubljani.

Dražega ranjkega priporočam v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 13. aprila 1898.

Fran Krapež

(567)

kavarnar.

Brez posebnega obvestila.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo bitko vest, da je naš oče, oziroma brat gospod

Ivan Hribar

c. kr. poštar

dne 10. t. m. ob 6. uri zvečer, previden s sv. zakramenti za umirajoče mirno v Gospodu preminul.

Pogreb dražega ranjkega vršil se je v torek dne 12. t. m. ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti v Kranjski gori na ondoto pokopališče.

Nepozabnega ranjkega priporočamo v blag spomin in molitev.

V Kranjski gori, dne 13. aprila 1897.

Ivo Hribar, Julija Hribar, Marija Hribar, otroci. — Anton Hribar, brat. — Uršula Hribar, sestra. (566)

Zahvala.

Vsem, ki so se naju sočutno spominjali ob bridki izgubi devetletnega sinka

Valentina

posebno častiti duhovščini, obema vodstvom ljudskih šol, darovalcem vencev in vsem spremljevalcem k zadnjemu počitku izrekava srčno zahvalo.

Kranj, dne 12. aprila 1898. (563)

Dr. Valentin in Ana Štempihar.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenz, Gastein, Zell ob jezernu, Inmost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevic, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano.** j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osobni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzinja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzinja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregence, Inmosta. Zella ob jezernu, Lenz, Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17—82)

Izgubila se je

na veliko nedeljo dopoldne v tivolskem parku preko 2 meseca stara psica (Ratier).

Posteni najditelj naj jo odda v „Narodni Tiskarni“ proti primerni nagradi. (568)

Lepa meblovana soba

s prostim vhodom odda se na Starem trgu št. 26, 11. nadstropje. (559—2)

Stanovanje

z jedno ali s tremi sobami in kuhinjo v I. nadstropju se odda (540—2)

v Tavčarjevem dvoru na Ježici.

Steklenice

s patentnimi zamaški

in brez takih zamaškov

priporoča

po najnižjih cenah

centrala (561—1)

patentnih zamaškov za steklenice in posode

Karol Wek

Gradec, Jakominigasse 96/98.

Poziv!

Vsem gasilcem na Kranjskem!

Vsled sklepa stalnega avstrijskega gasilnega odbora, da se povodom petdesetletnice Nj. Veličanstva izrazi udanost in zvestoba gasilnih društev Avstrije, je za to odločen

dan 7. majnika t. l. ob 3. uri popoldne

ob priliki otvoritve jubilejne-dobrodne razstave.

Želeti je, da bi tudi kranjska gasilna društva bila zastopana v večjem številu in se toraj tem potom vabijo, da pošljejo svoje zastopnike na Dunaj.

Stroški za moža bi znašali približno 25 gld., in to za vožnjo, hrano in stanovanje.

Odhod iz Ljubljane bi bil skupen dne 6. majnika zjutraj ob 5. uri 25 minut.

Ker je čas silno kratek, zato se načelništva gasilnih društev pozivljejo, število udeležencev gotovo do dne 19. t. m. podpisanemu odboru naznanijo. (564)

Odbor zaveze gasilnih društev.

Ljubljana, dne 12. aprila 1898.

Fran Ks. Trošt

zapisnikar.

Fran Doberlet

načelnik.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Št. 11.657.

Razglas.

(532—2)

Občinski svet ljubljanski je dovolil tudi za letos 300 gld. v ta namen, da mestni magistrat pošlje primerno število ubožnih škrofuloznih otrok v morske kopeli v Gradec.

Magistrat to oznanja s pristavkom, da je prošnje za občinske podpore v omenjeno svrhu izročati mu do dne 30. aprila letos in v njih posebno naznaniti, ali bode bolnega otroka spremljal kdo domačih sam do Gorice, ali ga bode treba tja poslati z najetim spremetvom.

Ozirati se bode magistratu pri podelitvi podpore v prvi vrsti na otroke, kateri imajo v Ljubljani domovinsko pravico.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 18. marca 1898.

L. Geni-jevo čarovno in specialitetno gledališče v Lattermannovem drevoredu.

Danes v sredo 13. in jutri v četrtek 14. aprila ob 8. uri zvečer:

velika briljantna High-Life-večera

s posebno izbranim, odličnim vzporedom.

Nastop vseh umetnikov-specialistov prve vrste.

H koncu: Doživljati slikarja v Pirenejah. Originalne prikazni duhov in posastij.

(560—2) L. Geni.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.